

عنوان مقاله:

آموزش و پرورش و توسعه ی کشور

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه سیاه سر دهنو - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان پردیس رسالت زاهدان

ثریا براهویی - کارشناس آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان امام سجاد بیرجند

فائزه جعفری - دانشگاه پیام نور زاهدان، کارشناس روانشناسی عمومی

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش را می توان مهمترین اندام و به منزله قلب پیکره جامعه دانست که هرگونه آسیبی به آن، موجب زیان سایر بخشها می شود. وظیفه آموزش و پرورش تربیت نیروی آگاه، کارآمد و متعهد برای کشور است. آموزش و پرورش می تواند موجب شکوفایی سایر بخش های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شود و این استعداد و توانایی تنها با تقویت آموزش و پرورش ایجاد می شود. با مطالعه سرنوشت و سیر صعودی کشورهای پیشرفته متوجه نقش مهم آموزش و پرورش در ارتقا و به فعلیت رسیدن استعداد سایر بخشهای این کشورها می شویم. براساس مطالعات کارشناسان اقتصادی، شکوفایی اقتصاد و صنعت ژاپن مرهون آموزش و پرورش این کشور بوده و خود آنها هم به این مساله اذعان دارند. آموزش و پرورش بایدهوایی تولید علم و اختراع و پیشرفت و کسب آگاهی راگسترش دهد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، توسعه هم جانبه، توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1692270>

